

„Zostarnúť nie je umenie, umenie je vedieť starobu znášať“

Jeseň! Do tohto obdobia patrí aj mesiac október, ktorý býval plný pekných stretnutí pod hlavičkou „Mesiac úcty k starším.“ Od predstaviteľov obecného úradu, od poslancov, detí a mládeže sme radi počúvali slová vďaky a uznania za našu celoživotnú prácu. Bola príležitosť na stretnutia s priateľmi pri káve, koláčiku, pesničkách i spomienkach.

Rok 2020 – jubilejný rok našej základnej organizácie sme si predstavovali inak, avšak epidémia aj pandémie vírusu COVID 19 pretvorili naše plány a z plánov činnosti sa podarilo splniť iba niektoré body, plánované akcie sme museli zrušiť, alebo sa stále presúvajú.

Počas pandémie sa od nás vyžaduje „zodpovednosť“ voči sebe, svojej rodine, svojim blízkym priateľom. Nerobiť im starosť, neohrozovať ich zdravie, čiže **dodržiavať opatrenia**. Je aj na nás, milé seniorky, seniori, na našej trpezlivosti a pochopení, ako toto náročné obdobie zvládneme.

Žiaľ, nedá sa predpokladať, ako to bude ďalej. **Hovorí sa, že po každej búrke skôr či neskôr zasvieti slnko.**

Napriek ťažkému obdobiu našim členom sa podarilo pri kríži pod Gočalovou upraviť priestranstvo a kríž aj umučenie nafarbiť. Mali sme snahu zistiť, pri akej príležitosti bol

tento kríž postavený, kto ho vyrobil a postavil, ale nepodarilo sa. Dozvedeli sme sa iba, že sa stala nejaká nešťastná udalosť. Obraciame sa na svojich spoluobčanov s výzvou:

ak viete poskytnúť nejaké informácie, aby sme ich mohli podchytiť v kronike, ozvite sa nám. Ďakujeme.

VIANOCE.

Dnes sa čím ďalej, tým viac vytráca tá krásna viera, zvyky a tradície, ktoré dávajú niečo nevšedné, výnimočné, slávnostné a skrývajú múdrosť našich predkov.

V posledných rokoch sme sa snažili aspoň niektoré tradície oprášiť a hlavne spríjemniť si obdobie adventu posedením pri kapustnici či zapojením sa do akcie Slovensko spieva koledy.

Symbolom Vianoc je **vianočný stromček**, nárečovo: jezulan, polazník, kriskindel, podlažník, krispán, strom(č)ek, na Dolnej zemi aj kračúnski strom, drevo, borovka, na severných Kysuciach polažnička aj vianočná jedlička a iné.

Možno Vás zaujme, že prvá písomná zmienka o stavaní ozdobeného stromčeka pochádza z roku 1507.

Na naše územie prenikol stromček v 18. storočí z Nemecka, najprv do mesta, na konci 19. storočia začal prenikať na vidiek. Na východné Slovensko sa vraj dostal dokonca až medzi vojny. Dovtedy sa v izbách vešali rôzne slamené predmety, snopy obilia a zelené vetvičky. Spočiatku bol zavesený stromček v kúte alebo v strede izby vrcholcom k zemi. Zdobil sa najrôznejšími plodmi: jabĺčkami, orechmi, venčekmi zo strukovín, medovníkmi, ap.

Prečo si vyzdobujeme na Vianoce ihličnaté stromy? Sú zelené po celý rok a zelená symbolizuje život.

Povešť vraví, že zelené ihličky zašívajú rany, diery, ktoré počas roka utŕžia naše city, naše svedomie, naša duša. A čuduj sa svete! Zavítajú k nám vianočné stromčeky a všetky tieto diery pozašívajú, zaceľujú, zahoja, často bez jazvičiek, akoby žiadne spory, krivdy, urážky nikdy ani neboli.

Vianoce sú obdobím, keď si uvedomujeme silu rodiny, priateľstva, lásky a úcty. Mnohí si určite spomínajú na svojich blízkych, ktorí sú ďaleko, niekde i ako spomienka na tých, po ktorých zostalo pri stole prázdne miesto. Hoci sa Vianoce opakujú každý rok, majú neopísateľné čaro pre každého, kto sa nepozerala iba očami, ale aj srdcom. Je to príležitosť zastaviť sa a pozrieť sa do hĺbky svojej duše. Pre každého z nás je dôle-

žitý, aby sa dni naplnili spokojnosťou.

Vianoce sú, keď ten najštedrejší dar spoznáme vo vrúcnom objatí, dbajme na to, aby sme namiesto darov darom sa stali.

V príjemnom teple domova iste budú znieť aj vianočné koledy a modlitby ako poďakovanie za mihajúci sa rok i ako prosba za zdravie a spokojnosť do budúcnosti.

Prajeme Vám vnútornú silu, stály zmysel pre radosť z malých i veľkých vecí života, veľa zdravia, životnej iskry, lásky a potešenia z najbližších priateľov a ľudí blízkych Vášmu srdcu.

Spokojné Vianoce a šťastný Nový rok !!!

Anna Pitoňáková

